

کارگران ایرانی، هر روز فقیرتر از دیروز

مجید گودرزی، کارشناس اقتصادی

در اکثر نظام‌های سیاسی دنیا سه پایه برای قدرت تعریف شده‌است؛ اتحادیه‌های کارگری، اتحادیه‌های کارفرمایی و دولت اما در ایران متأسفانه دولت‌های کارفرمایی دمار

ازروزگار کارگران در آورده‌اند تاجایی که دیگر اتحادیه‌های کارگری وجود خارجی و تأثیرگذاری حداقلی هم ندارندو ساختار سیاسی و اقتصادی نهایت‌سوءاستفاده‌از کارگران‌به‌عمل‌می‌آورند.دولت‌ها با کارفرمایان علیه کارگران تبانی می‌کنندو سال‌هاست که حداقل‌ها هم در دستمزدهای مصوب رعایت‌نمی‌شود.حداقل دستمزدبیش از ۴۰ میلیون نفر خانواده بزرگ کارگران ایرانی زیر خط فقر تعیین می‌شوند و در عوض سهم سرمایه در تولید بسیار ناعادالانه و گران تعیین شده‌و هزینه فرصت مفتخوارگی برای کارفرمایان ایرانی بسیار پایین‌است.اکنون ۷۵درصد کارگران ایرانی مسکن ندارندو تمام حداقل مزد کارگران کفایت فقط اجاره مسکن را در بسیاری از شهرهای ایران را ندارد. در حق مسکن ۹۰۰ هزار تومانی کارگران هم تا ۵۸۰ سال کفایت خریدمسکن بامیانگین قیمت را ندارند؛ این هم با فرض محال پس انداز صددرصدی و ثابت ماندن قیمت‌های کنونی.

سرمایه در ایران بسیار گران و کار بسیار ارزان شده است. براساس برخی‌اآمارهای سهم‌نیروی کار در بهای تمام‌شده کالاهاو خدمات بین ۷ تا ۲۷ درصد است در حالی که در اکثر کشورهای پیشرفته جهان این سهم تا ۲۵ درصد است و با وجود کودشدید اقتصادی هر سال سهم کارگران ایرانی کمتر و کمتری می‌شود. همچنین سال گذشته معافیت مالیاتی کارگران ۱۲ میلیون تومان تعیین شدو معافیت دارندگان خانه‌های لوکس ۳۵ میلیارد تومان؛ اگر کارگر ایرانی کمترین دستمزدهار در جهان دریافت می‌کند دستمزد کمتر از ۵۰۰ دلاری اکنون در کشورهای افریقایی وبدوی هم‌سرم‌نسبت ویدتر آنکه شرایط بفرج کارگران ایرانی باهمچوم کارگرانی خارجی که برای زنده ماندن می‌جنگند، بدتر شده است. البته به علت سرکوب شدید دستمزدها، کارگری در ایران حتی برای کارگران افغانی هم دیگر صرفه اقتصادی ندارد و به‌ناچار کارگران ایرانی راهی کشورهای عراق و ترکیه می‌شوندو بعدی نیست به زودی کارگران ایرانی به افغانستان برای کار بروند. بسیاری از کارگران ایرانی حتی قرارداد کاری هم ندارند. یعنی کارفرمای ایرانی به حداقل‌های فلاتک‌بار برای کارگران هم تن نمی‌دهد. حداقل مزد کارگری تنها پوشش هزینه‌هار برای ۱۰ روز اول ماه دارد در حالی که رونق بدون کارگران توانمند و مصرف‌کننده ممکن نیست در سال‌های اخیر هم عده‌ای تلاش کردند با دستکاری نرخ ارز، تقاضای خارجی را جایگزین تقاضای داخلی کنندو دست کارگر ایرانی از بسیاری از مایحتاج اولیه زندگی کوتاه‌شد. متأسفانه کارگران ایرانی هر روز فقیرتر می‌شوندو دستمزد هازیر خط فقر تعیین می‌شوند. بسیاری از کارفرمایان ایرانی به علت فقر دانش اقتصادی نازبانه‌های بدهی بانکی را به تقویت طرف تقاضا تر جیح می‌دهند ولی در هیچ نظام اقتصادی با طرف تقاضا چنین معامله‌ای نمی‌شود. کارگر ایرانی به جایی رسیده که «بیکاری اختیاری» را انتخاب می‌کند. روابط کار مابه‌شدت آسیب دیده‌و رسیدن به مزد مشارکتی وشوهدهای نوین پرداخت در سیستمی که به خوردن حق کارگر عادت کرده غیر ممکن است.

ایخبار کارگری

یک فعال صنفی: حقوق اردیبهشت بازنشتگان باید به موقع واریز شود

بازنشتنگان خواستار پرداخت به موقع حقوق هاستند و معتقدند تاخیر در این مهم، زندگی شان را با اختلال مواجه می‌کند. «خسرو رنجبر» فعال صنفی بازنشتنگان تأمین اجتماعی در گفت‌وگو با ایلنا گفت: به تازگی تمدین اجتماعی اقدام به واریز مستماری تمامی بازنشتنگان در انتهای هر ماه کرده که این سیاست برای بازنشتنگان قابل قبول نیست زیرا آنها بر اساس زمان واریزی‌های قبل، برای زندگی خود برنامهریزی کرده‌اند و پرداخت اجاره خانه و اقساط بانک بر مبنای زمان پرداخت برنامهریزی می‌شود. وی ادامه داد: در صورت عقب‌افتادن قسط بانک، آنها ناامشمول جرم به‌دیر کرد می‌شوند اما یا تأمین اجتماعی دیناری جهت جبران این خسارت‌ها پرداخت خواهد کرد؟! یا صاحب‌خانه عقب‌افتادن چندروزه کرایه‌خانه را می‌پذیرد؟! با سیاست‌گذاری جدید، زندگی بازنشتنگان دچار بحران. اختلال و آسیب می‌شود حال چه کسی پاسخگوی بحران زندگی بازنشتنگان خواهد بود؟ رنجبر بابیان اینکه «چه تضمینی وجود دارد که واریزها آینده به ماعد بعد م‌وکل نشود»، افزود: مثلاً حقوق‌ها را چهارم یا پنجم ماه بعد بپردازند و همین‌طور هر از چندگاهی چندروز به تعویق بیندازند. قبلاً هم این اتفاق افتاده و پرداخت حقوق حرف «الف» از اوال ماه به بیستم ماه منتقل کر شده‌ان. این فعال صنفی تأکید کرد: ما بازنشتنگان با این نوع سیاست‌گذاری‌ها که معیشت‌مان را دچار بحران می‌کند، شدیداً مایلیم و انتظار داریم پرداخت حقوق اردیبهشت به موقع انجام‌شود.

۱۵۰ کارگر فولاد پارس هفت تپه بلا تکلیف شده‌اند

تعطیلی موقت کارخانه فولاد پارس هفت‌تپه باعث بلا تکلیفی حدود ۱۵۰ کارگر شافل در این واحد تولیدی شده‌است. به گزارش ایلنا، این واحد تولیدکننده شمش‌های آهن و فولاد واقع در شهرک صنعتی شوش که از سوی یک کارفرمای بخش خصوصی اداره می‌شود، اخیراً به دلایل ناتاری برق و مشکل تأمین نشدن مواد اولیه، فعالیت خود را متوقف کرده‌به دنبال این اتفاق حدود ۱۵۰ کارگر قراردادی بلا تکلیف هستند. بر پایه این اطلاعات، تعطیلی این کارخانه فولاد موقتی است و در حال حاضر کارگران این کارخانه با یک‌ماه حقوق معوقه به هر خصی اجباری فرستاده‌شده‌اند.

کارگران فصلی هفت تپه خواستار عقد قرارداد دائم هستند

گروهی از کارگران فصلی و روزمزدی کشت و صنعت هفت‌تپه در روزهای پایانی فصل بهر بهرداری نیشکر، خواستار عقد قرارداد دائمی با مجتمع هستند. به گزارش ایلنا، طی روزهای گذشته شماری از کارگران فصلی مجتمع نیشکر هفت‌تپه که به صورت روزمزدی در مزارع نیشکر مشغول کارند، با تجمع در محوطه مجتمع، خواستار پیگیری وضعیت شغلی خود شدند. یکی از این کارگران گفت: اعتراض کارگران فصلی برای مشخص شدن وضعیت شغلی آنها برپا‌شده. کارگران فصلی به دنبال تبدیل وضعیت استخدای خود از قرارداز روزمزدی به قراردادی دائمی هستند. به گفته وی، با توجه به اینکه حرفه یک کارگر فصلی، موقتی است، کارگرانی که این حرفه را انجام می‌دهند تنها در طول فصل بهر بهرداری به کار گرفته‌می‌شوند و مابقی فصول سال بیکار هستند بنابراین درخواست این گروه از کارگران از مدیریت مجموعه، عقد قرارداد دائم است تا امنیت شغلی داشته باشند.

ضرورت احیای «هیات‌های موضوع ماده ۲۲» قانون در ادارات کار

جای رویکرد پیشگیرانه در حوزه روابط کار خالی‌ست

اهمیت دارد و نباید به شیوه‌ای روابط کار تعیین شود که عمده پرونده‌ها یک شیوه به نفع کارفرما یا کارگر بسته شود. این فعال حقوق بازنشتنگان تصریح کرد: زمانی به عنوان دولت می‌توانید ادعای اشتغال‌زایی و رفع بیکاری را بکنید که هم‌زمان با افزایش فرصت‌شغلی، از اشتغال موجود نیز حفاظت کرده باشید و چنین موضوعی بیشتر در

سهرابی: هیات موضوع ماده ۲۲ بازرسی خاص دارد و بر مبنای گزارشات دریافتی از تشکل‌های کارگاه‌ها، اقدام به بازرسی سرزده می‌کند که این موضوع برای کارفرمایانی که تخلفات خود را نمی‌پذیرند، بازدارندگی دارد

حوزه روابط کار قابل فهم و رسیدگی است. وی ادامه داد: با وجود اینکه سال گذشته معاون روابط کار تغییر یافته و شاهد چندماه مدیریت جدید بودیم، معتقدم در حوزه روابط کار، اتفاق جدیدی نیفتاده و مسیر بر همان منوال سابق است. اگر مدیران حوزه روابط کار بر این حوزه مسلط نبوده‌و از خود ایده جدیدی نداشته باشند، نمی‌توانند انبوه پرونده‌های شکایات کارگران علیه کارفرمایان را جمع کرده‌ولی از روی دوش این حوزه بردارند.

جای خالی نظارت بر عملکرد

کارفرمایان کشور

«احسان سهرابی» فعال کارگری و عضو پیشین شورای عالی حفاظت‌فنی وزارت کار نیز در این باره گفت: باید در حوزه روابط کار نگاهی پیشگیرانه داشته باشیم. بسیاری از صاحب‌نظران حوزه روابط کار به این نقطه ضعف اشاره کرده و معتقدند در فضای روابط کار نگاه پیشگیرانه وجود نداشته و نگاه بر خوردی و سلبی وجود دارد که باعث تعدد و انبوه‌شدن موارد شکایات شده‌است. وی افزود: تصور من این است که قانونگذار تلاش داشته‌قانونی بازدارنده و پیشگیرانه تنظیم کند. مشکل ما از عدم

معیشت در سطح نسبتاً بالای ۴۴ درصد قرار داشت. در ادامه این نرخ در اردیبهشت به ۱۰۹ درصد کاهش یافت و در خرداد دوباره به ۴۰۱ درصد بازگشت. این نوسانات، یکی از واضح‌ترین سیگنال‌ها از بازار بی ثبات کالای خوراکی در کشور است که تحت تأثیر موارد متعدد ایجاد شده‌است. در ماه‌های میانی سال (مرداد تا شهریور)، رشد ماهانه در قیمت این سید به پایین‌ترین سطوح خود رسید (۸- درصد در شهریور) که ممکن است ناشی از کاهش تقاضا یا سیاست‌های مهار تورم باشد اما از مهر به بعد، روند افزایشی در رشد ماهانه آغاز شد و به‌همین تا ثبت نرخ بی سابقه ۶۸ درصد به اوج رسید. این افزایش در اسفند و فروردین ۱۴۰۴ نیز ادامه یافت و نشان داد که موج تورمی جدید در حال تثبیت است. از سوی دیگر، بررسی بوده نقطه به نقطه که تغییر قیمت‌ها نسبت به ماه مشابه سال قبل را نشان می‌دهد، گویای یک تغییر ساختاری در مسیر تورم است. این شاخص از ۱۰۳ درصد در فروردین ۱۴۰۳ به تدریج کاهش یافت و در شهریور به ۲۲٫۴ درصد رسید اما از مهر به بعد، افزایش پیوسته‌ای را تجربه کرد و در فروردین ۱۴۰۴ به ۴۷٫۳ درصد رسید که بالاترین سطح در این

بازگشت موج تورمی از نیمه دوم سال ۱۴۰۳

در ابتدای دوره یعنی فروردین ۱۴۰۳، رشد ماهانه سبب

موضوع ماده ۲۲ در ادارات کار هر استان حضور دارد و صورت جلسه‌های ارسالی را می‌بیند و در صورت مشاهده هر گونه تخلف از سسوی کارفرمایان در موارد مختلف، توصیه‌های لازم الاجرائی را ارسال می‌کند. برای مثال یک کارخانه که دو دست لباس ایمن را توزیع نکرده یا در پرداخت حقوق یا عیدی، قانون کار را رعایت نکرده باشد را

درویشی: زمانی به عنوان دولت می‌توانید ادعای اشتغال‌زایی و رفع بیکاری را بکنید که هم‌زمان با افزایش فرصت شغلی، از اشتغال موجود نیز حفاظت کرده باشید

تصور کنید، در چنین شرایطی صور جلسه تشکیل کارگری توسط هیات موضوع ماده ۲۲ خوانده شده و اقدامات مربوطه پیش از اخراج یا شکایت کارگران از کارفرما انجام می‌پذیرد. اگر بررسی شود که کارفرمایی در پرداخت حقوق قانونی پس از پذیرش این حقوق، امکان مالی و اقتصادی لازم‌اندارد، در چنین شرایطی امکانات نظام بانکی برای حمایت از چنین کارفرمایی فراهم می‌شود تا بتوانند حقوق کارگران را تا زمان حل مشکل نقدینگی تمام‌وکمال بپردازند.

نیاز به بازدارندگی داریم نه درمان

عضو پیشین شورای عالی حفاظت فنی تصریح کرد: در چنین شرایطی نه خط تولید می‌خوابد و نه وقت کارگر و کارفرما به خاطر شکایت گرفته می‌شود و نه بحرانی ایجاد می‌شود و کسی در معرض اخراج قرار می‌گیرد. سستاد تسهیلات از کارفرمایی که سرمایه در گردش هم ندارد در این زمینه حمایت لازم انجام می‌دهد. همچنین هیات موضوع ماده ۲۲ بازرسی خاص خودش را دارد و بر مبنای گزارشات دریافتی از انشکل‌های کارگاه‌ها اقدام به بازرسی سرزده می‌کند که این موضوع برای کارفرمایی که تخلفات خود را نمی‌پذیرند، بازدارندگی دارد!

وی ادامه داد: در سال‌های اخیر جایگاه این هیات به فراموشی سپرده شده و هیات موضوع ماده ۲۲ به حال خود رها شده است. اگر آثار تشکیل جلسات این هیات را دریافت کنید، متوجه خواهید شد که در طول سال و در برخی استان‌ها، چند بار به صورت جسته و گریخته این جلسات برگزار می‌شود. در صورتی که در گذشته در این هیات‌ها، ساعت‌ها گزارش‌های تشکل‌های کارگری کارگاه‌ها و کارخانجات درباره وضعیت کارگران و تخلفات احتمالی خوانده شده و در صورت تشخیص برخورد می‌شد. همین روند در گذشته مانع از تشدید طرح شکایات از سوی کارگران علیه کارفرمایان می‌شد ولی امروزه نبود آن، باعث افزایش شدید و تصادفی پرونده‌ها شده و بر مبنای تشکل‌های کارگری که می‌توانست مانع از رسیدن مناسبات روابط کار به شکایت‌شود، از بین رفته‌است.

این فعال کارگری خاطر نشان کرد: اهمیت هیات موضوع ماده ۲۲ در حدی است که به تشخیص این هیات، در صورت بروز برخی موارد اختلافی جدی در کارگاه، تنها نامه‌دهد قضایی می‌توانست در شرایط دادگاهی، نظر قضایی و حقوقی صادر کند و به این نحو بود که بار به‌هات تشخیص و حل اختلاف ادارات کار واگذار شود. علت این است که آن هیات حاصل‌صلاحیت ذاتی حقوقی ندارند. مرجع تشخیص حکم قضایی برای این هیات، دادگاه عمومی است که اهمیت این هیات را نشان می‌دهد؛ هیاتی که امروز جزو نقاط مغفول روابط کار در ایران است.

بازه زمانی است. این افزایش شدید، به‌ویژه در ماه‌های پایانی زنگ خطری جدی برای معیشت اقشار کم‌درآمد و سیاست‌گذاران اقتصادی است. ادامه این روند، در صورت عدم اصلاح سیاست‌های پولی و مالی، می‌تواند به بی‌ثباتی اقتصادی و تعمیق فقر بینجامد.

افزایش چشمگیر هزینه سبد معیشت در پایان سال
هزینه تأمین «سبد حداقل معیشت» برای یک نفر در فروردین امسال به ۳ میلیون و ۱۵۷ هزار تومان رسیده است. رشد نقطه‌ای ۴۷ درصدی این سبد در طول یک سال، نشان دهنده فشار فزاینده بر معیشت خانوارهاست. این سبد براساس الگوی «سبد غذایی بهینه» طراحی شده و شامل اقلامی مانند گوشت، لبنیات، غلات، سبزیجات و میوه‌هاست. با وجود تلاش برای انتخاب اقلام اقتصادی‌تر مانند برنج خارجی و حبوبات ارزان‌تر، هزینه این سبد همچنان برای بسیاری از خانوارها سنگین است. افزایش قیمت اقلام اساسی در ماه‌های پایانی سال قبل، به‌ویژه در دی و اسفند، نقش مهمی در این رشد هزینه داشته و دستری به تغذیه سالم را برای اقشار کم‌درآمد دشوارتر کرده است.

خبر

رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی:

زنان شاغل به دستمزدهای پایین رضایت ندهند

آنها می‌شود. وی در عین حال نگرش سنتی نسبت به زنان در گذشته را یادآور شده و می‌گوید: در گذشته شاید نگاه مبتنی نسبت به کار زنان در بیرون از خانه وجود نداشت ولی امروز این نگاه تغییر کرده است. در واقع زنان به دنبال گرفتن سهم خود از بازار کار هستند و همین مسئله در نگاه به کار و مشارکت زن در اجتماع و فعالیت‌های اقتصادی تأثیرگذار بوده است. این مقام کارگری بر لزوم شاغل بودن زنان تأکید کرده و می‌گوید: زنان باید در عرصه اجتماع فعالیت کنند و اجازه ندهند که مورد سوءاستفاده قرار گیرند و به یک ابزار کار از ارزان تبدیل شوند به نحوی که در قبال مزد کم به کار در ساعات کار طولانی تن بدهند.

صورت بی‌توجهی مسئولان به وضعیت شغلیان تصمیم داریم به همراه خانواده‌هایمان به تهران سفر کرده و مقابل به ساختمان شرکت تهیه و تولید جمع شویم.

رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی کشور معتقد است زنان به لحاظ اینکه نسبت به مردان قانع‌ترند با حقوق و دستمزد پایین‌تر حاضر به کار در بخش‌های مختلف می‌شوند و همین مساله پذیرش کار با حقوق اندک باعث شده شرایط کار برای مردان تا حدی سخت شود. فتح‌الله بیات در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به مزاد عرضه نیروی کار نسبت به تقاضا می‌گوید: در بحث اشتغال قضایی به وجود آمده که می‌توان به راحتی از نیروی کار سوءاستفاده کرد. برخی کارفرمایان به دنبال جذب زنان هستند چون تصور می‌کنند که با حقوق پایین می‌توانند آنها را در هر بخشی به کار گیرند در حالی که این مساله موجب محرومیت زنان از دستیابی به حقوق واقعی

واگذار شود. ما کارگران در هر دوره که پیمانکاران تغییر می‌کنند یا فشار مسئولان و اعتماد به عملکرد آنها برای تولید ناچر به همکاری شدایم تا هم امنیت شغلی و هم معیشت‌مان تأمین شود اما نه تنها امنیت شغلی و معیشتی مان در طول چهار سال گذشته تأمین نشده بلکه هیچ تولیدی که امنیت شغلی مان را تضمین می‌کنند در این واحد معدنی صورت نمی‌گیرد و اخیراً هم قرار است از سوی شرکت تهیه و تولید مجدداً تغییر پیمانکاران تعیین کنند. این موضوع مهم، از مسئولان در خواست داریم به مواضع کارگران بومی منطقه در ارتباط با تغییر دوباره پیمانکار اهمیت دهند تا امنیت شغلی آنها تضمین شود. افزود: در

این کارگر بابیان اینکه کارگران با این تصمیم مسئولان برای

واگذاری دوباره معدن زغال سنگ گلندرود به پیمانکار جدید به این دلیل مخالف هستند که از آذر ماه سال ۱۴۰۳ با یک شرکت تأمین نیرو قرار داد یک ساله امضا کرده‌اند. افزود: متأسفانه در طول سال‌ها تاجر به ناموفق که با پیمانکار قبلی داشته‌ایم این شرکت‌ها به تعهدات خود در قبال کارگران عمل نکرده‌و در نتیجه کارگران با مشکلات زیادی روبه‌رو بوده‌اند.

وی تصریح کرد: مشکلات این معدن از آذر ماه سال ۱۴۰۰ و در حالی آغاز شد که به یک‌بار مسئولان تصمیم گرفتند این واحد معدنی بعد از سال‌ها فعالیت دولتی به شرکت‌های پیمانکاری

شماری از کارگران بومی شاغل در معدن زغال سنگ گلندرود استان مازندران مخالف خود را با واگذاری این واحد معدنی به پیمانکار جدید اعلام کردند. یکی از این کارگران به ایلنا گفت: اخیراً شایه واگذاری مسئولیت معدن زغال سنگ گلندرود به یک پیمانکار جدید قوت گرفته و این کارگران بومی این واحد معدنی نگرانی خود را نسبت به آینده شغلی خود اعلام کرده‌اند. این کارگر افزود: در این معدن در حالی هر چند وقت یک‌بار شاهد تغییر پیمانکاران برای استخراج زغال سنگ از سوی شرکت تهیه تولید هستیم که هیچ استخراجی صورت نمی‌گیرد و کارگران مشغول تعمیرات، نگهداری و نگهداری از تجهیزات معدن هستند.

نگرانی کارگران معدن زغال سنگ گلندرود از احتمال تغییر پیمانکار